

Първото действие, петта картина.

опразният Камео, не — Харис! —
Капитан, приятна вечер!

Госпожа Капулетти. —

Баща ти иде. Кешу ти кажи!
И отговора, вър, как ще посрещне!
(Влизат Капулетти и Доукама.)

Капулетти, —

С роса замъзва събчието, но ето
че замъзва на моя братов син
замъзва дъжд.

Какво? Все още ми проливаш слъзи?
С това безумно тъмо ти представаш
и лодка, и море, и буен вятър;
защото в твоите очи море
пръсва и отива непрестанно
поток от слъзи; лодката, която
се носи въред солените вълни
е твоето тъмо; ветровете морски
са твоите въздишки; а въздишки
и слъзи без спокойствие за миг
едни върз други яростно вързват,
и тъмото от бурята сразено
ще претърпи крушение. Е, майко,
ти каза ми какво сме ний речили?

Госпожа Капулетти. —

Да, господарю. Тя благодари
и не желас никакъв отпруг.
Да я венчеш с гроба таз глупачка!

Капулетти. —

По-кротичко! Не ви разбудиш, майко.
Как? Тя не иска никакъв отпруг